Kabinet výuky obecné fyziky, UK M Fyzikální praktikum	FF P
Úloha č. A21.	
Název úlohy: Studium Rentgenových	spekter
Jméno: Jan Hrabovský	Obor: FOF
Datum měření: 8.10.2018	Datum odevzdání:

Připomínky opravujícího:

	Možný počet bodů	Udělený počet bodů
Práce při měření	0 - 3	
Teoretická část	0 - 2	
Výsledky a zpracování měření	0 - 9	
Diskuse výsledků	0 - 4	
Závěr	0 - 1	
Seznam použité literatury	0 - 1	
Celkem	max. 20	

Posuzoval:

dne:

A21 Studium rentgenových spekter

Základní fyzikální praktikum (Fyzikální praktikum IV. OF)

Vypracoval: Jan Hrabovský UKČO: 61088176 Datum měření: 8.10.2018

Pracovní úkoly:

1. S využitím krystalu LiF jako analyzátoru proveď te měření následujících rentgenových spekter:

a. Rentgenka s Cu anodou.

- I. proměřte krátkovlnné oblasti spekter brzdného záření při napětích 15 kV/1 mA, 25 kV/0,8 mA, 30 kV/0,8 mA, 33 kV/0,8 mA. K měření používejte tyto parametry: clonu o průměru 2 mm, interval Braggova úhlu pro 15 kV v rozmezí (10° – 15°) s krokem 0.2° a dobou expozice 8 s a pro ostatní napětí interval Braggova úhlu (3° – 10°) s krokem 0.2° a dobou expozice 5 s;
- II. proměřte charakteristická spektra rentgenky při napětích 15 kV a 33 kV. K měření používejte tyto parametry: clonu o průměru 2 mm, interval Braggova úhlu (15° – 30°), krok 0.1° a dobu expozice 2 s;
- III. proměřte tvar spektra s Zr absorbérem. K měření používejte tyto parametry: clonu s Zr absorbérem tloušťky 0.05 mm, interval Braggova úhlu $(3^{\circ} 30^{\circ})$, krok 0.1° a dobu expozice 2 s;
- IV. proměřte tvar spektra s Ni absorbérem. K měření používejte tyto parametry: clonu s Ni absorbérem tloušťky 0.01 mm, interval Braggova úhlu $(3^\circ 30^\circ)$, krok 0.1° a dobu expozice 2 s.

b. Rentgenka s Fe anodou

- I. proměřte charakteristické spektrum rentgenky při napětí 33 kV/0.8 mA. K měření používejte tyto parametry: clonu o průměru 2 mm, interval Braggova úhlu (3° – 30°), krok 0.1° a dobu expozice 2 s;
- II. proměřte tvar spektra s Zr absorbérem. K měření používejte tyto parametry: clonu s Zr absorbérem tloušťky 0.05 mm, interval Braggova úhlu (3° – 30°), krok 0.1° a dobu expozice 3 s.

c. Rentgenka s Mo anodou.

 proměřte charakteristické spektrum rentgenky při napětí 33 kV/0.8 mA. K měření používejte tyto parametry: clonu o průměru 2 mm, interval Braggova úhlu (3° – 35°), krok 0.1° a dobu expozice 3 s.

d. Rentgenka s Cu anodou:

- proměřte charakteristické spektrum rentgenky při napětí 33 kV/0.8 mA v intervalu Braggova úhlu (42° – 51°). K měření používejte tyto parametry: clonu o průměru 2 mm, krok 0.1° a dobou expozice 2 s.
- 2. Interpretujte naměřené výsledky (pro mezirovinnou vzdálenost krystalu LiF používejte hodnotu *d* = 201,4 pm):

a. Krátkovlnná mez brzdného záření

I. Ze změřených mezních vlnových délek (respektive frekvencí) určete hodnotu Planckovy konstanty a oceňte přesnost měření

b. Moseleyův zákon

I. Přesvědčte se, že naměřené úhlové frekvence spektrálních čar K_{α} a K_{β} pro různé prvky splňují Moseleyův zákon. Ze směrnice příslušné závislosti určete hodnotu Rydbergovy úhlové frekvence a využitím této hodnoty určete též průměrnou hodnotu stínící konstanty.

- II. Přesvědčte se, že i naměřené polohy absorpčních hran Zr a Ni splňují Moseleyův zákon.
- III. Všimněte si, že absorpční hrana Ni koinciduje se spektrální čarou K_{β} mědi; této skutečnosti se využívá v rentgenové difraktografii pro monochromatizaci charakteristického spektra mědi. Z provedeného měření určete filtrační efekt niklu pro čáru K_{β} .
- c. Úhlová disperze
 - I. Ze změřených spekter molybdenu určete velikost úhlové disperze pro různé řády difrakce.

Teoretická část:

Jako rentgenové záření (RTG) se označuje elektormagnetické záření, které se nachází v oboru vlnových délek mezi 1 pm a 5 pm. Jako běžný laboratorní zdroj RTG záření se používá rentgenka, která může mít několik experimentálních uspořádání, například v závislosti na mětodě chlazení anody. Běžná rentgenka je tvořena vakuovou baňkou, ve které je umístěna katoda a anoda. Termoemisí jsou z katody uvolňovány elektrony, které jsou polem urychlovány směrem k anodě pomocí vloženého napětí (U). Jejich přiblížením a následným dopadem je uvolňováno elektromagnetické záření, které se skládá ze dvou složek, ato složky brzdné a charakteristické. Brzdné záření je spojité spektrum, které je emitováno elektronem (záporným nábojem), který je zpomalován při přiblížení k anodě. Nejvyšší energie fotonu, která může být při brždění emitována, souhlasí s kinetickou energií, která by mohla být přenesena jedním fotonem. Při předpokladu platnosti zákona zachování energie následně tedy platí následující vztahy pro mezní frekvenci (1) respektive mezní vlnovou délku a vztah (2), včetně jejich dalších zobrazených úprav.

$$\omega_m = 2\pi \nu_m \tag{1}$$

$$\hbar\omega_{m} = \frac{2\pi\hbar c}{\lambda} = eU_{a} \ nebo \ tak\acute{e}\left(h\nu_{m} = \frac{hc}{\lambda} = eU_{a}\right)$$
(2)

Mimo brzdné záření je z rentgenky (resp. z anody po dopadu elektronů o dostatečné energii) také emitováno záření charakteristické, které je typické pro materiál, ze kterého je anoda vyrobena. S rostoucí energií elektronů dopadajících na anodu intenzita tohoto záření narůstá. Na rozdíl od optických spekter je charakteristické záření způsobeno intra přechody mezi vnitřními hladinami atomu. Příchozí elektron o dostatečné energii může způsobit vznik vakance na nižší hladině, která je následně zaplněna přechodem elektronu z hladiny vyšší, což vede k vyzáření přebytečné energie ve formě elektromagnetického záření. Je také známo, že obdobně jako v případě optických spekter, i čáry RTG spektra mají svou jemnou struktura, jejíž původ je v mechanismu štěpení hladin, ke kterému přispívají jak elektrony na ostatních slupkách (stínící vliv elektronů) tak relativistické efekty. Z kvantové mechaniky je následně známý vztah pro vyjádření vazebné energie elektronu E_n v mnoha elektronovém atomu (3), kde m_e vyjadřuje hmotnost elektronu, e elementární náboj, *h* Planckovu konstantu, ε_0^2 permitivitu vakua, Z atomové číslo a s stínící konstantu, reprezentující stupeň stínění elektrického pole.

$$E_n = -\frac{m_e e^4}{8\varepsilon_0^2 h^2} (Z - s)^2 \frac{1}{n_i^2}, n_i = 1, 2, 3, \dots$$
(3)

Přestupem elektronu ze slupky L (n=2) do vrstvy K (n=1) je generováno RTG záření, které označujeme jako sérii K. V případě, kdy je stínící konstanta stejná pro obě slupky, může být frekvence vyzářeného fotonu vyjádřena následujícím vztahem (4)

$$\omega = \frac{\Delta E}{\hbar} = \frac{m_e e^4 \pi}{4\varepsilon_0^2 h^3} (Z - s)^2 \left(\frac{1}{n_1^2} - \frac{1}{n_2^2}\right) = R_\omega (Z - s)^2 \left(\frac{1}{n_1^2} - \frac{1}{n_2^2}\right)$$
(4)

V tomto vztahu je zavedena veličina R_{ω} , která se nazává Rydbergova úhlová frekvence a pro kterou platí (5).

$$R_{\omega} = \frac{m_{e}e^{4}\pi}{4\varepsilon_{0}^{2}h^{3}} = (2,06707...).10^{6}s^{-1}$$
(5)

V případě, kdy je ve vzorci (4) dosazeno za n₁=1 a n₂=2, dostaneme výraz pro spektrální čáru K_a ve tvaru (6), obdobně lze postupovat pro spektrální čáru K_β když do (4) dosadím za n₁ = 1 a za n₂ = 3 (7)

$$\sqrt{\omega} = \frac{\sqrt{3R_{\omega}}}{2} (Z - s)$$

$$\sqrt{\omega} = \frac{2\sqrt{2R_{\omega}}}{3} (Z - s)$$
(6)
(7)

Tyto vztahy vyjadřují tzv. Moseleyův zákon.

Pokud dochází k průchodu primárního RTG záření prostředím, dochází k jeho postupnému utlomování, jenž je způsobeno především rozptylem a fotoefektem. Tuto situaci lze popsat součinitelem útlumu, reprezentovaného vztahem (8), kde I_0 je intenzita vstupujícího RTG záření do vrstvy o hloubce d a reprezentované součinitelem útlumu μ .

$$I = I_0 e^{-\mu d}$$

(8)

(9)

Útlum je spektrálně závislá veličina, která je dále závislá na atomovém čísle prvků tvořících absorbující vrstvu. Součinitel útlumu bude v našem případě záviset pouze na fotoefektu a tedy budeme zanedbávat příspěvek vzniklý rozptylem.

RTG záření se používá pro studium difrakce na krystalech. Difrakci na rovinách krystalu lze vyjádřiv Braggovou orvnicí (9), kde d je mezirovinná vzdálenost a Θ úhel, který svírá dopadající záření s uvažovanou soustavou sousedních rovin, λ je vlnová délka a n řád difrakce.

$$2d\sin\vartheta = n\lambda$$

Úhlová disperze záření γ určíme z Braggovy rovnice dle vztahu (10):

$$\gamma = \frac{\partial \mathcal{G}}{\partial \lambda} = \frac{n}{2d\sin \mathcal{G}}$$
(10)

EXPERIMENTÁLNÍ ČÁST:

V rámci první části měření bylo systematicky postupováno dle jednotlivých bodů v zadání, kdy byly studovány tři použité typy anod - Cu, Fe a Mo za rozdílných podmínek (rozdílného použitého napětí a proudu, kroků měřené a dob expozic) a v kombinaci s dvěmi absorbéry. Scpecifika jednotlivých měření lze nalézt v zadání tohoto protokolu nebo v příloze 1. Hlavním předmětem studia bylo sledování brzdného a charakteristického záření u jednotlivých konfigurací měření.

Nejprve bylo studována krátkovlnná oblast RTG spektra brzdného záření v příslušném nastavení pro použitou anodu Cu při rozdílném nastavení 15 kV/1 mA, 25 kV/ 0,8 mA, 30 kV/ 0,8 mA a 33 kV/ 0,8 mA (Graf 1.), následně bylo studováno její charaktersitické záření pro 15 kV a 33 kV (Graf 2.) a posléze kombinace měření s použitými absorbéry Zr a Ni při napětí 33 kV/0,8 mA (Graf 5.). Charakteristické spektrum Cu anody při vyšších úhlech a nastavení 33 kV/0,8 mA bylo taktéž měřeno kvůli studiu úhlové disperze (Graf 8.). Následně byly studovány charaktersitcká spektra Fe anody v sestavě bez (Graf 3.) a se zařazeným Zr (Graf 6) absorbérem při 33 kV/0,8 mA a charaktersitické spektrum Mo anody (Graf 3).

Graf.1. Záznam měření ktátkovlnné oblasti spekter brzdného RTG záření pro různé hondoty napětí při použití Cu anody. K měření byla použita clona o průměru 2 mm a rozdílné intervaly měření Braggova úhlu pro jednotlivá napětí 15 kV (10° - 15°, krok 0.2°, $t_{exp} = 8$ s) a pro zbylá 25, 30 a 33 kV (3° - 10°, krok 0.2°, $t_{exp} = 5$ s)

Graf.2. Záznam měření spekter RTG při použití Cu anody s clonou o průměru 2 mm pro dvě různé hodnoty napětí 15 kV a 33 kV v rámci měření byl nastaven krok $0,1^{\circ}$ s dobou expozice $t_{exp} = 2$ s

Graf.3. Záznam měření spekter RTG při použití Fe a Mo anody v nastavení 33 kV, 0,8 mA s použitou clonou 2 mm, dobou expozice 2 s a zvoleným krokem měření $0,1^{\circ}$. Anody byly proměřovány v intervalu 3° - 30° v případě Fe anody a 3° - 35° v případě Mo anody.

V druhé části praktika bylo předmětem stadium těchto naměřených spekter. Ze znalosti Braggovy rovnice (9) byla vypočítána mezní vlnová délka detekovaných fotonů pro použité anody, kde byla jako vzdálenost sousedních rovin měřeného krystalu LiF použita hodnota uvedená v materiálech laboratorního praktika a tedy 201,4 pm ^[1]. Odečtené hodnoty pro mezní úhly (Graf 1., Graf 5.) a získané hodnoty mezních vlnových délek jsou uvedeny v tabulce (Tab.1). V rámci měření byla uvažována chyba natočení krystalu 0,4° (zjištěna z porovnání tabelovaných hodnot vlnových délek pro charakteristické přechody) spojená plus s chybou odečtu z naměřených spekter, která byla stanovena jako polovina intervalu kroku, který byl v příslušném měření použit. (v rámci měření byly použity pouze dvě nastavení a to s krokem 0,2° a 0,1°). Výsledná Planckova konstanta byla vzata jako průměr z vypočtených dat $h = (6,1 \pm 0,7). 10^{-34} J s^{-1}$.

· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·								
Anoda	<i>U</i> [kV]	θ [°]	λ [pm]	$h_{\it exp}~[10^{34}~{ m Js}^{-1}]$	$h_{\it exp}/h_{\it tab}$			
	15	13,4 ± 0,6	93 ± 4	7,5 ± 3	1,13			
C 14	25	6,1 ± 0,6	43 ± 4	5,7 <u>+</u> 5	0,86			
Cu	30	5,1 ± 0,6	39 ± 4	5,7 <u>±</u> 6	0,87			
	33	5,0 ± 0,6	35 ± 4	6,2 ± 7	0,93			
Fe	33	4,7 ± 0,6	33 ± 4	5,8 ± 7	0,88			
Мо	33	4,6 ± 0,6	32 <u>+</u> 4	5,7 ± 7	0,86			

Tab.1. Záznam odečtených dat mezních úhlů a k nim dopočtených mezních vlnových délek spolu s vypočtenou hodnotou Planckovy konstanty

Následně využitím vztahů (4) až (7) byly využity hodnoty odečtu úhlů a z nich dopočtených vlnových délek pro charakteristické přechody u jednotlivých prvků ke konstrukci závislosti $\sqrt{\omega} \sim Z$, kde Z je atomové číslo prvku přiřazené k dané frekvenci. Tato závislost reprezentuje tzv. Moseleyův zákon a je zobrazena na grafu níže (Graf. 4) pro K_{α} a K_{β} čáry charakteristického záření.

Graf.4. Grafické vyjádření Moseleyova zákona $\sqrt{\omega} \sim Z$ pro prvky Cu, Fe a Mo a jejich K_{α} a K_{β} čáry charakteristického záření

Analytickým vyšetřením lineárních regresí v Grafu 4. lze směrnice zjištěních přímek ztotožnit s Rydbergovou úhlovou frekvencí R_{ω} , pro případ K_{α} čáry dle vztahu (6) a v případě K_{β} čáry dle vztahu (7) a dostáváme tedy hodnoty R_{ω} (K_{α}) = (2,38± 0,09).10¹⁶ s⁻¹ a R_{ω} (K_{β}) = (2,46± 0,09).10¹⁶ s⁻¹. Dále byly určeny hodnoty stínící konstanty pro čáry K_{α} a K_{β} pro prvky Cu, Fe, Mo, vše je uvedeno v tabulce (Tab.2.).

Spektrální čára	$R_{\omega}[10^{-16}s^{-1}]$	S
K _α	2,38± 0,09	2,61±0,04
K _β	2,40± 0,09	3,54 ± 0,06

Tab.2. Vypočítané hodnoty pro Rydbergovu konstantu a stínící konstantu

Zařazením absorbérů do měřící aparatury došlo k podstatným změnám v rámci měřených spekter. Použití absorbéru Zr a Ni v kombinaci s Cu anodou lze sledovat na následujícím grafu (Graf.5). Kombinace Zr absorbéru s Fe anodou je zachycena a porovnána s případem bez zařazení absorbéru na přiloženém grafu (Graf. 6). U těchto dvou experimentálních uspořádání byla odečtena hodnota vlnové délky absorpční hrany (Tab 3.) a následně vynesena opět závislost v rámci myšlenky Moseleyova zákona, tentokrát pro Cu anodu se zařazenými absorbéry (Graf. 7). V tomto případě však není zřejmé, jaký je parametr přiřazený Rydbergově konstantě, a proto můžeme hodnotit pouze kvalitativní stránku vynesená závislosti. Lze tedy psát následující

$$sm\check{e}rnice = konstanta\sqrt{R_{\omega}} = 1,3395$$

Jelikož se jedná o dvoubodovou závislost, statistické chyby jsou nulové.

Tab.3.	Záznam	dat	mezních	úhlů	а	k nim	dopočtených	mezních	vlnových	délek	spolu	s vypc	očtenou
hodnot	ou Planck	ovy	konstanty	/									

Anoda	Z	θ [°]	λ [pm]	ω
Zr	40	9,5	67 <u>±</u> 4	2,83 ±0,04
Ni	28	19,8	136 ± 4	1,38 ± 0,04

Graf.5. Záznam měření spekter RTG při použití Cu anody se dvěmi použitými clonami s absorbérem v jendom případě Zr (0,05mm) a v druhém případě Ni (0,01 mm), kde čísla v závorce uvádí tloušťku vrstvy použitého absorbéru. V obou případech bylo použito napětí 33 kV s krokem měření 0,1° s dobou expozice $t_{exp} = 2 \text{ s v proměřovaném intervalu 3° až 30°.}$

Graf.6. Záznam měření spekter RTG při použití Fe anody v nastavení 33 kV, 0,8 mA s použitou clonou 2 mm a clonou s absorbérem Zr (0,05 mm tloušťky), zvoleným krokem měření 0,1° v intervalu 3°- 30° a s dobou expozice v případě konfigurace s abrobérem 3 s a bez něj 2 s.

Graf.7. Potvrzení Meseleyova zákona pro použití absorbérů Ni a Zr a odečtů jejich absorpčních hran

Z naměřených spekter za použití absorbérů lze dále vyčíst, že spektrální čára K_β Mědi koincipuje s absorpční hranou niklu, čehož se často využívá při měřeních, kdy je zapotřebí využívat pouze jednu ze spektrálních čar. Filtrační efekt lze vyjádřit porovnáním měření za stejných podmínek s a bez zapojení absorbéru, kdy budeme zkoumat intenzity K_β čáry, tedy tento poměr odpovídá 163/2079 = 0,078 ~ 8 %. Tento údaj reprezentuje poměr prošlých a absorbovaných fotonů. V rámci měření je odhadovaná chyba v rámci jednotek procent. Filtrační efekt K_β čáry je však také doprovázen poklesem K_{α} spektrální čáry, který je ~ 28 %.

Graf.8. Záznam měření spekter RTG při použití Cu anody 33 kV/0,8 mA a použitou clonou o průměru 2 mm, krokem měření 0,1 °a dobou expozice 2 s v rozsahu 42°- 51°. Menší spektrální čára K_{β}) je centrována při 43,2 ° (intenzita 254) a vyšší spektrální čára odpovídající K_{α} je centrována při 49,5 °(intenzita 1182).

V poslední části měření byla vyšetřována závislost úhlové disperze, jenž byla vypočítána dle vztahu (10) pro jednotlivé pozorované spektrální čáry opět za současného využití (9), pro odpovídající řád difrakce. V případě RTG záření Mo byly sledovány spektrální čáry do třetího řádu difrakce, v případě mědi do druhého řádu. Odečtené hodnoty z grafů (Graf 3. a Graf 8.) a dopočtené hodnoty úhlové disperze jsou zaneseny v tabulce (Tab. 4.).

Molibden				Měď			
n	K _α	K_{β}	$\partial \Theta / \partial \lambda [^{\circ} pm^{-1}]$	K _α	K _β	$\partial \Theta / \partial \lambda [^{\circ} \mathrm{pm}^{-1}]$	
1	9,7	8,5	0,144E	22,1	19,8	0,152	
2	20,2	17,8	0,301	49,5	43,2	0,206	
3	31,5	27,6	0,091	-	-	-	

Diskuse:

Vyjma hodnoty Planckovy konstanty pro 15 kV vycházejí hodnoty pro Planckovu konstantu nižší, než je její udávaná tabelovaná hodnota. Při zprůměrování hodnot vychází její hodnota menší přibližně o 8 % oproti tabelované. V rámci zvýšení přesnosti měření byla stupnice okalibrována pomocí známých hodnot pro maxima charakteristických čar pro jednotlivé prvky a tato odchylka byla vzata v úvahu při výpočtu chyb jednotlivých veličin. Naměřené hodnoty se odlišují přibližně o 0,5°. V rámci uvažování této chyby měření se při výpočtu Planckovy konstanty dostaneme překryvem chybovostních intervalu přibližně k tabelované hodnotě.

Jak již bylo uvedeno v předchozím odstavci, všechny naměřené hodnoty jsou zatížené systematicky se projevující chybou, která může mít vliv na absolutní hodnoty diskutovaných veličin, nicméně v rámci pozorovaných trendů, například při studiu platnosti Moseleyouva zákona, by se tato chyba neměla projevit. Mnohem markantnější je z tohoto pohledu chyba způsobená při odečtu dat, jelikož v rámci praktičnosti laboratorního praktika jsou voleny poměrně nevhodné kroky a iterační časy, které neumožňují pečlivé proměření spekter. Pokud to bylo možné, potřebná data byla odečítána v programu OriginPro tak, aby byla co nejvíce reprezentativní avšak zejména prokládání bodů při experimentech v okolí absorpční hrany je složité vzhledem k jejich nízkému počtu.

Nicméně lze ale konstatovat, že pozorované trendy a závislosti odpovídají teoretickým předpokladům a odchylují se opravdu jen v rámci diskutovaných nepřesností a nikoliv vlivem chybných úvah. Tedy poloha čáry charakteristického záření nezávisí na zvolené energii dopadajících elektronů, v případě vyšší energie dopadajících elektronů dochází k posunu mezní frekvence k menším úhlům a tedy v řeči energií k jejímu nárůstku doprovázeného zároveň i nárůstem intenzity charakteristických čar RTG záření centrovaných při stejné hodnotě pozorovaného úhlu a tedy i frekvenci potažmo vlnév délce.

Závěr:

V rámci laboratorního byla úspěšně proměřena všechna požadovaná spektra, která jsou uvedena v experimentální části (Graf 1., Graf 2, Graf 3., Graf 5, Graf 6. a Graf 8.) a v příloze.

Dále byla spočtena Planckova konstanta $h = (6,1 \pm 0,7) \cdot 10^{-34} J s^{-1}$.

Dále byla ověřena platnost Moseleyova zákona jak pro spektrální K_{α} , K_{β} tak pro prvky Cu, Fe a Mo tak i pro absorpční hrany prvků Zr a Ni, jak lze vidět na přiložených grafech (Graf 4., Graf 7.). Pro první případ byly stanoveny hodnoty Rydbergovy konstanty $[R_{\omega} (K_{\alpha}) = (2,38 \pm 0,09).10^{16} \text{ s}^{-1} \text{ a } R_{\omega} (K_{\beta}) = (2,46 \pm 0,09).10^{16} \text{ s}^{-1}]$ a stínící konstanty $[s (K_{\alpha}) = (2,61 \pm 0,04)$ a s $(K_{\beta}) = (3,54 \pm 0,06)]$.

V případě použití Ni absorbéru byl pozorován filtrační efekt pro čáru K_{β} mědi je, který odpovídal 8 % za současného snížení alfa čáry o přibližně 28 %. Na závěr byly stanovena úhlová disperze pro jednotlivé řady difrakce u Mo (do 3. řádu) a Cu (do 2. řádu, jak je zaneseno v přiložených tabulkách.

Literatura:

[1] Studijní texty k laboratorní úloze: Studium rentgenových spekter; Kolektiv autorů ZFP KVOF MFF UK, online zdroj, [cit. 20.10.2018], dostupné na stránkách fyzikálního praktika IV.

[2] Fyzikální tabulky online, Online zdroj, [cit.: 20.10.2018], dostupné z http://www.converter.cz/prevody/konstanty.htm